

Saeima Latgales dievnamiem

No Latvijas Pirmās partijas un tās deputātiem: Jezupovas sv. Pētera un Pāvila katoļu baznīcai Jaunavas Marijas godam velītā altāra rekonstrukcijai saņemti 800 lati, Vissvētākās Dievmātes Patvēruma Viļakas pareizticīgās baznīcas ikonu vietu sakārtošanai un iegādei – 1 000, Kombuļu svētā Jāzepa katoļu baznīcas nama uzturēšanai – 380 lati. Šie dievnami naudu saņēma caur Kristīgās palīdzības fondu, ko vada kardināls Jānis Pujats.

Pēc deputāta Andreja Nagļa iesnieguma 3 500 lati saņemti Bērzu katoļu baznīcas logu nomaiņai, 2 000 latu Pieniņu baznīcas elektroinstalācijas nomaiņai un iekštelpu remontam, 1 000 lati žurnālam “Katōļu Dzeive” datortehnikas iegādei, 2 000 lati – Līvānu baznīcas apkures ierīkošanai un telpu remontam, 2 000 lati – Rušonas baznīcas grīdas nomaiņai, 2 000 lati – Viļānu baznīcas logu nomaiņai, 2 000 lati – Stoļerovas baznīcas apkures ierīkošanai un iekštelpu remontam, 5 000 lati – Krustpils baznīcas celiņu sakārtošanai, 3 000 latu – Balvu kristīgā sakrālās kultūras centra projekta izstrādei.

No citām partijām: “JL” frakcija – 1 000 lati Spruktu baznīcas remontam, 500 latu – Jezupovas sv. Pētera un Pāvila baznīcas iekštelpu remontam, 1 000 latu Priedaines katoļu baznīcas remontam, 2 000 lati – Krāslavas vecticībnieku dievnama remontam, 1 000 lati – Dagdas baznīcas būvniecībai, 2 000 lati – Aglonas bazilikas atbalsta biedrības darbības nodrošināšanai. TP frakcija – 2 000 lati Ludzas pareizticīgo baznīcas fasādes remontam, 4 500 lati – Aizkalnes pareizticīgo baznīcas ārsienas krāsošanai. Pēc deputāta Stanislava Šķestera (ZZS) ierosmes 1 500 lati novirzīti Baltinavas katoļu draudzes ēku remontam.

Pēc deputāta Aleksandra Mackeviča iesnieguma 1 500 lati nonāca Daugavpils Borisa un Gļebs pareizticīgo baznīcai bērnu kristīgo nometņu organizēšanai, pa 1 000 latiem sv. Nikolaja un Vecforštātes sv. Pētera un Pāvila, kā arī Krāslavas vecticībnieku baznīcu, 2 000 lati – Matuļinas un Judovkas vecticībnieku dievnamu atjaunošanai.

Ne ar vārdiem, bet darbiem stiprs

Antons Rancāns

6. un tagad 8. Saeimas sasaukumu laikā gan televīzijas ekrānos, gan arī mūsu parlamenta sēžu zāles tribīnē, kā daždien citi, nav bieži “zīmējies” deputāts Andrejs Naglis. Viņš nav tas vīrs, ko latvieši trāpīgi nosaukuši par mutes bajāriem, bet no to kahortas, kas bez liekas izrādīšanās, toties pamatīgi dara savu darbu.

A. Naglis savas dzīves dienas un gadus skaita no 1943., kad Dekšāru pagasta klusajā Stivku sādžā kristīgie zemnieki Anna un Antons 9. februārī savā jau tā kuplajā bērnu saimē sagaidīja 7. mantinieku. Izglītības gaitas turpat dažu kilometru attālumā uzsāka Dekšāru septiņgadīgajā skolā, turpināja Varakļānu vidusskolā un 1961. gadā Jaungulbenes lauksaimniecības mehanizācijas skolā ieguva elektriķa un traktorista profesijas. Strādāja Rēzeknes rajona kolhozā “Vienotā saime”, līdz 1965. gadam dienēja armijā, pēc tam strādāja Daugavpils elektromontāžas pārvaldes Olaines iecirknī par

elektromontieri, tad dežurantu operatoru “Latvenergo” Augstsprieguma tīkla Daugavpils, vēlāk Dagdas, Jēkabpils, Gulbenes un Līvānu elektroapakštacijās. Cēla kvalifikāciju Republikāniskajā neklāties lauksaimniecības tehnikumā un 1973. gadā ieguva tehniķa elektriķa kvalifikāciju.

Paralēli profesionālajam darbam daudz un ražīgi nodarbojies ar sabiedriskiem pienākumiem un sportu: no tiem laikiem glabājas daudzas medaļas, diplomu un goda raksti. Popularizējot atturīgu dzīves veidu, no 1979. gada pievērsies atturības kustībai, 1981. gadā Līvānos nodibināja Latgalē pirmo atturības klubu “Gaisma”, vadīja desmit gadus. Ir Latvijas Atturības biedrības valdes un padomes loceklis, viņa dzīves motto: “Nekad, nekur un nekādos apstākļos nelietot alkoholiskos dzērienus!”

Andrejs Naglis apbalvots ar 1991. gada bari-

kāzu dalībnieka Piemiņas zīmi, 1993. gadā Līvānos izveidoja un vadīja Kristīgi demokrātiskās savienības (KDS) pirmorganizāciju, vēlāk KDS Līvānu nodaļu, 1995. gadā no Latvijas Zemnieku Savienības, Latgales Demokrātiskās partijas un KDS saraksta ievēlēts 6. Saeimā. Darbojās Saimnieciskajā, Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu, bankas "Baltija" parlamentārās izmeklēšanas komisijās un četrās apakškomisijās.

Jau šajā laikā kā deputāts nopietni pievērsās reliģisko organizāciju darbībai. Ar viņa iniciatīvu un priekšlikumiem pieņemti grozījumi Reliģisko organizāciju likumā par kristīgās ticības mācības ieviešanu skolās un finansēšanu no valsts budžeta, 1998. gada budžetā iekļauts Ls 100 000 apmērā finansējums kristīgās ticības un ētikas mācību programmas nodrošinājumam. Panākti grozījumi Obligātā militārā dienesta likumā par ordinēto garīdznieku un garīgo mācību iestāžu studentu neiesaukšanu, reliģisko organizāciju zemes iegūšanas kārtību un atbrīvošanu no nekustamā īpašuma nodokļa, kapelānu darbību Nacionālajos bruņotajos spēkos, politiski represēto personu politisko, sociālo un mantisko tiesību garantēšanu likumdošanā un citi, kopskaitā 150.

1998. gada jūlijā Andrejs Naglis bija Latvijas Darba partijas (LDP), KDS un LZS Saeimas frakcijas priekšsēdētāja vietnieks. Sakarā ar deputāta pilnvaru izbeigšanos no 1999. un līdz 2002. gada oktobrim strādāja par valsts akciju sabiedrības "Latvenergo" Augstsprieguma tīkla Rēzeknes elektroapakšstacijas tehniķi elektriķi.

Politikā atgriezās, kad 2002. gadā no Latvijas Pirmās partijas (LPP) saraksta Latgalē tika ievēlēts 8. Saeimā. Strādā dažādās komisijās un apakškomisijās, ir Centrālās Zemes komisijas un Garīgo lietu padomes loceklis. Darbojas parlamentārajās sadarbības grupās ar Kanādas, Ķīnas, Dānijas, Vācijas, Īrijas, Itālijas, Marokas, Norvēģijas, Krievijas, Taivanas, Lielbritānijas, ASV un Polijas parlamentiem. No 2003. gada marta līdz 2004. gada maijam bija LPP frakcijas priekšsēdētāja vietnieks.

8. Saeimas pilnvaru laikā A. Naglis gan individuāli, gan kopā ar citiem LPP deputātiem rosīgi darbojas likumprojektu izstrādē kristīgo konfesiju darbības atbalstam un dievnamu atjaunošanai. Programmas

"Sakrālā tūrisma objektu infrastruktūras uzlabošana" ietvaros 360 000 lati ar viņa gādību novirzīti katoļu draudzēm, bet kopā abos sasaukumos šī summa sastāda vairāk nekā 800 000 latus. Viņš vienmēr bijis un ir dedzīgs kristīgo vērtību un tradīciju atbalstītājs. Finansiāli veicinājis vairāku dievnamu altārgleznu, procesiju karogu un citu liturģisku piederumu izgatavošanu un iegādi. Sadarbībā ar Latvijas Nacionālo un Akadēmisko bibliotēku finansējis izstādes "Borhu dzimta – atblāzma vēstures spoguļi" un "Hilzēnu un Buiņicku devums Latgales kultūrvēsturē". Daudzo un dažādo publikāciju skaitā ir raksti "Slimnīcas nedrīkst pazust", "Neraksim kapu Latvijas enerģētikai", "Atklāta vēstule par latvāņu iznīcināšanu Latvijas laukos" un daudzas citas.

Ir publikācijas arī par viņu pašu, kurās raksturots kā sabiedriski aktīvs cilvēks, kurš, ievērojot augstos morāles principus, ir atturībnieks pēc pārliecības, ar stingru raksturu, kristietis – katolis.

No 2001. gada dzīvo Varakļānos, ir Līvānu Romas katoļu draudzes padomes priekšsēdētājs, dzied baznīcas korī. Savā zemes īpašumā Dekšāru pagastā iestādījis 4,8 hektārus bērzu, par kuriem priecāsies mazbērni un mazmazbērni.

Viņš ar dzīvesbiedri Emeritu lepojas ar bērniem: meitu Ritu Ozoliņu, kura studējusi Rīgas Medicīnas akadēmijā, strādā par stomatologi ortopēdi Madonā, viņas vīru Vilni un dēliem Emīlu un Dāvidu, savu paša dēlu Viktoru, kurš beidzis Laterāna Pontifikālās Universitātes filiāli – Rīgas Teoloģijas institūtu, pašlaik ir Krustpils un Atašienes draudžu prāvests, aktīvs Latgales kultūrvēstures izzinātājs.